

א וַיְהִי בָּעֵת הַהוּא, וַיַּרְדֵּן יְהוֹדָה מֵאת אֲחֵינוּ וַיַּטְעֶן עַד-אִישׁ עַדְלָמִין, וָשָׁמוּ חִירָה.
 ב וַיַּרְא-שָׁם יְהוֹדָה בֶּת-אִישׁ בְּנָעַמִּי, וָשָׁמוּ שְׂעוֹ וַיַּקְרַחַת נִבְאָה אֲלֵיהָ. ג וַיַּהַר,
 וַתָּלֶד בָּנוֹ; וַיִּקְרַא אֶת-שְׁמוֹ, עַר. ד וַתָּהַר עוֹז, וַתָּלֶד בָּנוֹ; וַתִּקְרַא אֶת-שְׁמוֹ,
 אָוֹן. ה וַתָּסַף עוֹז וַתָּלֶד בָּנוֹ, וַתִּקְרַא אֶת-שְׁמוֹ שְׁלהָ; וַיְהִי בְּכֹזֵב, בְּלִדְתָּה
 אָתָּה. וַיַּקְרַח יְהוֹדָה אֲשֶׁר, לְעֵר בְּכֹרוֹן; וְשָׁמָה, תָּמָר. י וַיְהִי, עַר בְּכֹרֶר יְהוֹדָה--
 רַע, בְּעִינֵי יְהוָה; וַיִּמְתַהֵּוּ, יְהוָה. כ וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה לְאָוֹן, בָּא אֶל-אֶשְׁת אָחִיךְ
 וְנַפְסָ אַתָּה; וְקָם זָכוּעַ, לְאַחִיךְ. ט וַיַּדַּע אָוֹן, כִּי لֹא לו יְהִי הַצְּרָעָה; וַיְהִי
 אָס-בָּא אֶל-אֶשְׁת אָחִיךְ וְשַׁחַת אֶרֶצְךָ לְבָלְתִּי נְטוּ-זָרָע, לְאָחִיךְ. י וַיַּרְא בְּעִינֵי
 יְהוָה, אֲשֶׁר עָשָׂה; וַיִּמְתַהֵּוּ, נִמ-אָתוֹ א וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה לְתָמָר פָּלָתוֹ שְׁבֵי אֶלְמָנָה
 בֵּית-אָבִיךְ, עַד-יִגְדַּל שְׁלהָ בְּנֵי--כִּי אָמַר, פָּוּ-יִמְוֹת גַּם-הָוָא פָּאָחִיךְ; וַתָּלֶד תָּמָר,
 וַתִּשְׁבַּב בֵּית אָבִיךְ. יב וַיַּרְבוּ, הַיָּמִים נִתְמָתָה, בַּת-שְׂעוֹ אֶשְׁת-יְהוֹדָה; וַיַּחַם
 יְהוֹדָה, וַיַּעַל עַל-גְּזֹזֵי צָאנוּ הָוָא וְחִינָּה רְעָהוּ הַעֲדָלָמִי-תִּמְנָתָה. יג וַיַּגְּדַל

- A) Brothers blamed (וזה) (א:) David blamed
 ב) David blamed (וזה) (ב:)   נִבְאָה
 ג) Maria forbidden.   נִבְאָה
 ד) (.) | נִבְאָה
 E) וְתָמָר

יהוֹדָה, וַיַּעֲלֵל עַל-גְּזֹזִי צָאנוּ הוּא וְחִירָה רַעַחוֹ הַעֲדָלָמִי--תִּמְנַתָּה. יי' נִיגֶּד לְתִמְרָר, לְאָמָר: הַפָּה חִמֵּיךְ עַלְלה תִּמְנַתָּה, לְגֹזְ צָאנוּ. יי' וַתַּסַּר בְּגִדִּי אַלְמָנוֹתָה מַעַלְיכָה, וַתַּכְסֵ בְּצַעַיף וַתַּתְעַלֵּף, וַתֵּשֶׁב בְּפִתְרָה עַיִנִים אֲשֶׁר עַל-דָּרְךָ תִּמְנַתָּה: כי רָאַתָּה, כִּי-גָדָל שְׁלָה, וְהָוָא, לֹא-נִתְתַּנָּה לוֹ לְאַשָּׁה. טו' וַיַּרְאָה יְהוֹדָה, וַיַּחֲשַׁבָּה לְזֹנָה: כִּי בְּסַתָּה, פְּנִיקָה. טז' וַיַּטְאֵלֵיכָה אֶל-הַדָּקָן, וַיֹּאמֶר קְבָה-גָּא אָבּוֹא אַלְיִן, כִּי לֹא יְדַעַּ, כִּי בְּלָתוֹ הָוָא; וַתֹּאמֶר, מַה-תִּתְפֹּן-לִי, כִּי תְּבוֹא, אַלְיִ. יי' וַיֹּאמֶר, אַנְכִּי אֲשֶׁלֶח גָּדִי-עָזִים מִן-הַצָּאוֹן; וַתֹּאמֶר, אַס-תִּתְנוּ עֲרָבָוּן עד שְׁלָחָן. יח' וַיֹּאמֶר, מַה הַעֲרָבָוּן אֲשֶׁר אַתָּוֹ-לָךְ, וַתֹּאמֶר חַתְמָן וַפְתִילָן, וַמְטָן אֲשֶׁר בִּידָךְ; וַיִּתְנוּ-לָהּ וַיַּבְאֵלֵיכָה, וַתִּתְהַרֵּלּוּ. יט' וַתַּקְסֵם וַתְּלַקֵּן, וַתַּסְרֵר צַעִיףָה מַעַלְיכָה; וַתְּלַבֵּשׁ, בְּגִדִּי אַלְמָנוֹתָה. כ' וַיִּשְׁלַח יְהוֹדָה אֶת-גָּדִי הַעָזִים, בִּיד רַעַחוֹ הַעֲדָלָמִי, לְקַמת הַעֲרָבָוּן, מִיד הָאַשָּׁה; וְלֹא, מִצָּאהָ. כא' וַיִּשְׁאַל אֶת-אֲנָשֵׁי מִקְמָה, לְאָמָר, אַיִהְ מִקְדָּשָׁה הָוָא בְּעַיִנִים, עַל-הַדָּקָן; וַיֹּאמְרוּ, לֹא-הִיְתָה בָּזָה קְדָשָׁה. כב' וַיִּשְׁבַּ, אֶל-יְהוֹדָה, וַיֹּאמֶר, לֹא מִצְאָתִיכָה; וְגַם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ, לֹא-הִיְתָה בָּזָה קְדָשָׁה. כג' וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה תִּקְחֵ-לָהּ, פָּוּ נִהְיָה לְבּוֹ; הַנְּהָה שְׁלַחְתִּי הַגָּדִי הַזֶּה, וְאַתָּה לֹא מִצְאָתָה. כד' וַיְהִי בָּמָשֵׁל שְׁחָדִים, נִיגֶּד לְיְהוֹדָה לְאָמָר זְנַתָּה תִּמְרָר

וְאַתָּה לֹא מִצְאָתָה. כֵּד וַיְהִי כְּמַשְׁלֵש חֲדָשִׁים, וַיַּגֵּד לְיְהוּדָה לְאמֹר גַּנְגָּתָה תִּפְרֹם
כֶּלֶתֶן, וְגַם הַפָּה קְרָה, לְזֹנוֹנִים; וַיֹּאמֶר יְהוּדָה, הַזְּכִיאוֹת וְתִשְׁרֹבֶךָ כִּי
מוֹצָאת, וְהִיא שְׁלָקָה אֶל-חַמִּיהָ לְאמֹר, לְאִישׁ אָשָׁר-אֱלֹהָ לוֹ, אָנֹכִי קְרָה;
וַתֹּאמֶר הַקְּרָב-נָא - לִמְיוֹחַת הַחֲתָמָת וְהַפְּטִילִים וְהַמְּפֻטָּה, הָאֱלֹהָ. יְהִי וַיַּכְרֵב יְהוּדָה,
וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמִּנִּי, כִּי-עַל-כֵּן לֹא-נִתְתִּיתָה, לְשָׁלָחָ בְּנֵי; וְלֹא-יִסְרֹף עוֹד, לְדַעַתָּה.
כֵּד וַיְהִי, בָּעֵת לְדַקְתָּה; וְהַפָּה תָּאוּמִים, בְּבִטְנָה. כֵּחַ וַיְהִי בְּלִדְתָּה, וַיַּתְוִידֵךְ; וַתַּקְרַב
הַמִּילְדָּת, וַתַּקְשֵׂר עַל-יְדֵוֹ שְׁמֵי לְאמֹר, זֶה, יֵצֵא רָאשָׁנָה. כֵּשֶׁ וַיְהִי כְּמַשְׁבֵב יְדָוֹ,
וְהַפָּה יֵצֵא אָחִיו, וַתֹּאמֶר, מִה-פְּרָצָת עַלְיָן פְּרָא. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, פְּרָא. יְהִי וַיֹּאמֶר
יֵצֵא אָחִיו, אֲשֶׁר עַל-יְדָוֹ הַשְׁנִי; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, זְנָח. {ס}

ברוך

TEST
TUESDAY

D

יד ופרט בגדים אלמנוטה

מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עיניים, אשר על-כך תמנתה: כי
ראתה, כי-גדל שלה, והוא, לא-נתנה לו לאשה. טו ניראה יהודיה, וניחשכה
לזונה: כי בסטה, פניקה. טו וית אליך אל-פהך, ויאמר קבה-נא אבוא אליך,
כי לא ידע, כי כלתו הוא; נתאמר מה-תתו-לי, כי תבוא, אליו

אל-אָבִיו וְאֶל-אַמּוֹ ; וַיַּלֵּךְ, פְּדָנָה אֲרָם. חַנִּירָא עָשָׂו, כִּי רְעוֹת בְּנוֹת כְּנָעָן, בְּעִינֵי
יִצְחָק אָבִיו. טַ וַיַּלֵּךְ עָשָׂו, אֶל-יִשְׂמָעָל ; וַיִּקְחֵחַ אֶת-מִתְּלָת בַּת-יִשְׂמָעָל בְּ
אֶבְרָהָם אֶחָות נְבִיּוֹת, עַל-נְשִׁיוֹ--לוֹ לְאִשָּׁה. {ס}